

[Handelsministeren.]

tilvejebringe forståelse og gensidig god vilje ved administrationen af en lovgivning af den type, som loven om tilsyn med skibe er udtryk for.

Hvad angår forslaget til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen 1960, som blev vedtaget på en international konference i London 1960, kan jeg oplyse, at konventionen indeholder en række til dels betydningsfulde ændringer i forhold til den gældende konvention af 1948. Jeg kan herom henvise til bemærkningerne til forslaget, men finder dog anledning til at nævne, at oppustelige redningsflåder, som i de forløbne år har vist deres værdi, godkendes som supplement til de eksisterende redningsbåde og i passagerskibe endog som delvis erstatning for redningsbåde.

Konventionens ratifikation vil ikke i sig selv nødvendiggøre ændringer i de gældende love om tilsyn med skibe og om forholdsregler til skibsfartens betryggelse, men det er min agt på grundlag af de erfaringer, som i de forløbne år er indvundet, på et senere tidspunkt at fremsætte forslag til visse ændringer i de nævnte love.

De foreliggende lovforslag er som allerede berørt fremsat efter forudgående grundige og langvarige drøftelser med de interesserede organisationer på såvel rederside som mandskabsseite. At der under disse drøftelser har været endog meget divergerende opfattelser på en række punkter, vil det høje ting vide allerede fra den omtale, som pressen har givet forhandlingerne om lovforslagenes tilblivelse. Når henses til, at lovforslaget om en revision af de gældende bemandingsregler er udtryk for en ganske dybtgående tilpasning af gældende lovgivning til en ny tids krav, finder jeg det ikke overraskende, at der har været tale om meningsforskelligheder, og at disse til tider er kommet kraftigt til udtryk. Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at mine erfaringer — også fra drøftelser om stærkt interessebetonede problemer inden for andre erhvervsområder — synes at vise, at det i ganske særlig grad synes vanskeligt at komme på talefod inden for skibsfarten. Dette gælder såvel forholdet organisationerne imellem som organisationer og myn-

digheder over for hinanden. Jeg vil naturligvis nødtigt acceptere, at forholdene nødvendigvis må stille sig sådan inden for skibsfarten, også fordi det er mit indtryk, at man i flere andre lande — måske ikke mindst i Norge og Sverige — har langt større mulighed for at drøfte problemerne i gensidig forståelse og nå frem til acceptable løsninger ad forhandlingens vej.

De foreliggende lovforslag ser jeg mig ikke i stand til at fremsætte med de interesserede organisationers støtte, hverken fra rederside eller fra mandskabsorganisationernes side. Parterne står på de afgørende punkter hinanden så fjernt, at udsigten til gennem yderligere forhandling at nå frem til et enigt resultat ikke er til stede. Under disse omstændigheder og ud fra den betragtning, at tungtvejende hensyn til dansk skibsfarts fremtid — og det gælder her samfundsinteresser i videre forstand — tilsiger det, har jeg fundet det påkrævet at fremsætte disse lovforslag nu. Jeg har af samme grund heller ikke kunnet acceptere mandskabsorganisationernes anmodning om at lade problemerne undergive kommissionsbehandling. Det er min bestemte opfattelse, at en kommissionsbehandling ikke vil føre til et positivt resultat, og jeg finder, at et initiativ fra regeringens og fra det høje tings side må være påkrævet nu, hvis man ikke vil affinde sig med den stagnation og den relative tilbagegang, der har sat sit præg på dansk skibsfart i de senere år.

Jeg tillader mig med disse bemærkninger at anbefale de foreliggende lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om den faste voldgiftsret.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 85) findes i tidenden sp. 3000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 86) findes i tidenden sp. 3063).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Johan Nielsen: Da den anden verdenskrig var forbi, lå Færøerne som en vingestækket fugl, idet de havde mistet de fleste af deres fiskerskibe. Ganske vist var disse skibe gamle og dårlige. Jeg plejer eksempelvis at nævne, at det første år, jeg var ude at fiske, var jeg med et skib, som min morfar var styrmand på det år, min mor blev født, og dengang min morfar var med det, var det allerede et gammelt skib. Sådan var vi gennem mange år henvist til at bruge skibe, som andre havde kasseret. Vi gjorde det samme, da den anden verdenskrig var forbi. Man købte skibe fra England og Island, som englænderne og islændingene havde kasseret, og det viste sig snart, at disse skibe var for gamle og urentable.

Så var det, at vi fik loven om Færøernes Realkreditinstitut. Det blev muligt for os at bygge nye, moderne fiskerskibe i Norge, og det har vist sig, at disse fiskerskibe, langlineskibe, som vi har fået fra Norge, er så gode, at de færøske fiskere med disse skibe kan indbringe større fangster end nogen andre fiskere. Jeg har ladet mig fortælle, at når de færøske fiskerskibe kommer ind til Grimsby for at afsætte deres

fangst, særlig i vinterhalvåret, kommer de gamle skipper ned til havnen for at se på disse skibe, der har samme kapacitet som de engelske, men som indbringer dobbelt så meget, som de engelske skibe gør. Vi har fået en flåde på 40-50 skibe af den type, og derfor har det glædet mig meget, at man ved første behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut har mødt så enestående en velvilje i det høje ting, som man har mødt, og det er det, jeg på mine landsmænds vegne vil sige en stor tak for.

Johan Poulsen: Jeg har ikke tænkt mig at holde nogen lang tale ved denne anden behandling af det foreliggende lovforslag, for jeg synes, at sagen, da den var til første behandling, fik en så grundig og saglig gennemgang, at det er aldeles unødvendigt. Men da jeg var forhindret i at være til stede ved første behandling af det foreliggende forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut, men senere har haft lejlighed til at gennemlæse samtlige ordførertaler ved den pågældende lejlighed, føler jeg trang til som repræsentant for Færøerne her i tinget at udtale min uforbeholdne tak til samtlige partier for den venlige modtagelse, der er blevet lovforslaget til del.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår også her, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

(Lovforslaget (nr. 91) findes i tillæg A. sp. 965, fremsættelsen i tidenden sp. 3083).

Lovforslaget sattes til forhandling.